

KNSB COMPETITIE RONDE 5 VENLO 1 - ZEIST

BLIK OMHOOG

De wedstrijd tegen Zeist op een normale drukke zaterdag in hartje Venlo kon je gerust een sleutelwedstrijd noemen. Bij winst hielden we aansluiting met de koplopers in de groep en zouden we een mogelijke degradatie ver achter ons laten. In geval van een nederlaag of gelijk spel echter zou het degradatiespook geniepig om het hoekje komen loeren op zoek naar een gewillig slachtoffer.

Dat laatste stond mij niet aan, dus deed ik er alles aan de juiste condities te creëren voor een goede wedstrijd. In dit geval betekende dat ruim van te voren zorgen voor zekerheid omtrent de speelzaal. Onze enige nederlaag van dit seizoen kwam immers tot stand nadat we kort voor de wedstrijd naar een ander speellokaal moesten uitzien. Dus belde ik bijna twee weken van te voren met Wilhelmina. Daar kreeg ik van de receptionist te horen dat de zaal om 18.00 uur gereserveerd zou zijn door een ander gezelschap. Ongerust vroeg ik naar meneer Ooms maar die gaf gelukkig groen licht door te melden dat de zaal pas vanaf 19.00 uur echt bezet zou zijn. Wel was het gewenst dat we stipt om 12.00 uur zouden aanvangen.

Aangezien beide teams op tijd arriveerden lukte dat aardig en konden we ons o.l.v. Rick Wagemakers vol overgave op de wedstrijd storten.

Een tijdje later kwamen enkele teamleden waaronder ikzelf met opgetrokken wenkbrauwen in de analyseruimte met elkaar in gesprek. Zeist was geen schim van de ploeg die we dachten tegenover ons te hebben. Vrijwel alle Venlonaren stonden goed en voorzichtig werd al gefluisterd over een monsterlijke 8-0 overwinning.

Natuurlijk kwam het niet zover. Er zijn altijd wel weer teamleden die een goede stelling om zeep weten te helpen. Ditmaal waren Hans Everaars en ik de schlemielen. Hans, ingevallen voor een zieke Peter, kreeg zijn favoriete Hollandse stellingen op het bord en leek rustig en doelbewust aan een vernietigende aanval op de koningsvleugel te kunnen werken. Een inschattingsfout gaf zijn opponent scherpe tegenkansen en helaas was het nu Hans die onder een spervuur van witte stukken ten onder ging. Jammer, want zijn inzet in een weekend dat hij helemaal geen tijd had om te schaken had eigenlijk een vol punt verdiend.

Ikzelf ben al maanden aan het klooiën (sorry, een andere term weet ik er even niet voor). Ik zie tijdens de partij eindeloos veel spoken op me afkomen, probeer te perfectionistisch te spelen en gebruik daardoor onnodig zeeën van tijd. Ik had mijn partij op wel tien manieren kunnen winnen en op wel twintig momenten remise kunnen maken. Dat ik zelfs ná de tijdcontrole met opnieuw een zee van tijd voor de boeg mijn laatste kans op remise verprutste zegt alles over het diepe dal waar ik op dit moment doorheen ga. Maar alléz, genoeg over de donkere kanten van een schakersbestaan. Laten we de zonnige zijde van deze wedstrijd eens extra belichten door een spotje op elk van de overwinningen te richten die er aan Venlose kant te genieten vielen.

H. Porte – M. Strijbos

Ondanks de latente zwarte dreigingen op de witte koningsvleugel had wit tot dan toe geen slechte zaken gedaan. Met 28.f4! had hij Maarten's aanvalsplannen in de kiem kunnen smoren en vanwege de druk op de damevleugel een duurzame plus kunnen opbouwen. In plaats daarvan gooide H. Porte met twee harakirizetten Maarten de overwinning in de schoot: **28.Pc6? 28...Df3 29.h4??** Gefixeerd op de dreiging ..Ph3 + vergat de witte speler dat zijn toren op d1 ook nog hangt **29...Dxd1+ 0 – 1**

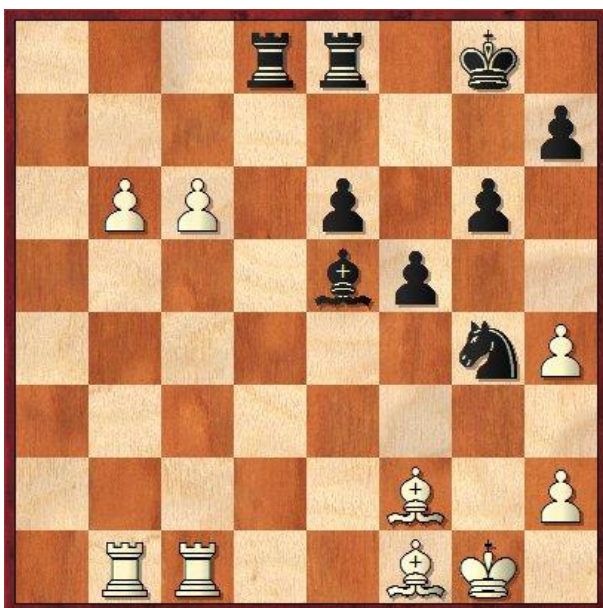

R. Montignies – J. van Apeldoorn

Rainer manoeuvreerde zijn tegenstander vanuit de opening in een systeem waar de zwartspeler weinig kaas van had gegeten: de Maroczy van het Siciliaans.

Na 34 zetten had Rainer twee mooie vrijpionnen die de overwinning moesten zeker stellen.

In zijn haast die vrijpionnen aan de overkant te krijgen vergat hij echter aan zijn eigen verdediging te denken. Dit kostte hem nog bijna de partij.

Hier leidden vele wegen naar winst: 35.Lg3, 35.Le2, 35.h3 was allemaal goed geweest. Met zijn volgende zet gaf Rainer de zwartspeler nog flink tegenspel: **35.c7?!,Lxh2 36.Kg2?,Td2** nu was 37.Kh1 de sterkste zet. Rainer speelde echter **37.b7??** en mocht blij zijn dat zijn opponent na **37..,Txf2+ 38.Kh1** de killer 38..,Txf1! miste (39.Txf1,Lxc7 40.Tfc1,Lb8 41.Tc8,Kf8 en met de vele zwarte pionnen is het eerder de man uit Zeist die aan winst mag denken.) Na het gespeelde **38.Lf4??** Kon Rainer met **39.Lg2** zijn stelling weer consolideren en de winst veilig stellen.

F. Lommers – J. Guddat

Joachim was op zijn best die dag. Hij wist in het middenspel via een subtiele combinatie een pionnetje buit te maken en bouwde zijn voordeel vervolgens verder uit. In onderstaande positie is het oogstijd:

29..,Txxg3! (ook ..,Ld4 30.Lh2,g4 met de dreiging ..,g3 is goed) **30.fxxg3, Ld4+ 31.Kh2,Kg7 32.Te3** (om vluchtveld g1 weer toegankelijk te maken) **32..,Dc5 33.Dc1,c3** (wit is hulpeloos, tijd voor zwart om een vrijpion te maken) **34.bxxc3,bxxc3 35.g4,Dd6+ 36.Kh1,Lxe3 37.Dxe3,Th8+ 38.Kg1,Dh2+** (de koningsaanval loopt als een Zwitsers uurwerkje...) **39.Kf2,Tf8+ 40.Ke2,Dxxg2+ 41.Kd1,Td8+ 42.Kc1,Db2 mat** weergaloes!

M. Nabuurs – R. Buisman

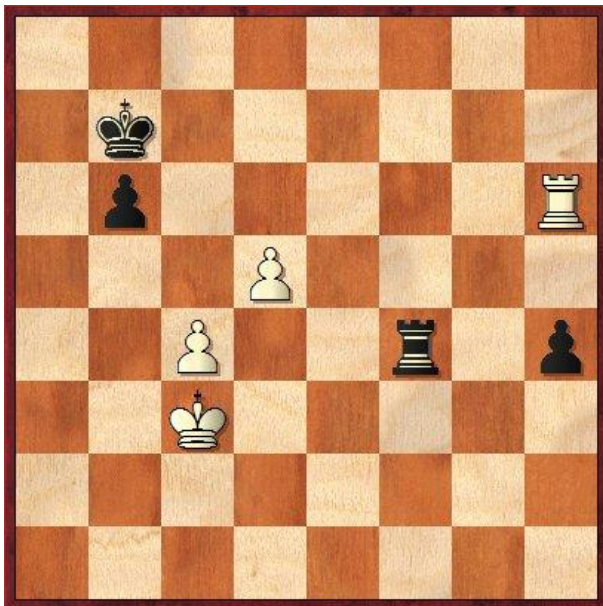
Na een vreemd uitzijnde gesloten Siciliaan had Mart een duidelijk voordeel opgebouwd door met zijn paard het sterke veld e5 te bezetten. Daarna was het wachten op het juiste moment om beslissend de zwarte stelling binnen te vallen. Die mogelijkheid kwam na 32..,Db8? De zwarte koningsvleugel ligt nu helemaal open zie diagram:

33.Dh6,Dd8 34.Lh5+,Pxb5 35.Dxb5+,Ke7 36.Dxb7+,Kd6 (...Ke8 37.Df7 is mat) 37.Pf7+
met damewinst 1 – 0.

J. Nabuurs – P. van Amerongen

Na een Caro Kann hielden Joep en Peggy elkaar lange tijd in evenwicht. In het verre eindspel ging Peggy tenslotte in de fout zie diagram:

Als zwart hier 48...Tf3+ gevolgd door ...h3 had gespeeld was de partij waarschijnlijk in remise geëindigd. Peggy speelde hier echter **48...Ka6?** Waarop Joep onmiddellijk van de penning profiteerde met **49.c5** na **49...h3 50.c6** (of Txb6), **b5 51.c7+, Kb7 52.d6, Tf8 53.Txb3, Kc6 54.Td3, Kd7 55.Kb4, Tf5 56.Tc3, Kc8 57.d7+** was het afgelopen. 1 – 0

Ondertussen hield Rudi op bord twee met superdegelijk spel de sterke 2200speler Pieter Baltus op remise. Hij is onze topscorer met 4,5 uit 5 (één reglementaire winst) gevolgd door Mart die een score van 4 uit 5 heeft.

Ondanks een paar pijnlijke nederlagen en een enkele escape wonnen we tenslotte dus toch met mooie ruime cijfers: 5,5 – 2,5 en hielden we de marge met de koploper in onze groep beperkt tot twee matchpunten.

Met de wedstrijden tegen de nummers één en twee in de competitie nog voor de boeg hebben we zelfs nog kans om mee te doen voor promotie! Dan hangt wel alles af van de komende wedstrijd tegen nummer één Den Bosch. Verliezen we die, dan spelen we de rest van het seizoen voor een plekje in de subtop. Gezien de doelstelling aan het begin van het seizoen (handhaving) toch geen slecht vooruitzicht!

Venlo 1	Zeist	
1. M. Strijbos	H. Porte	1 – 0
2. R. van Gool	P. Baltus	½
3. H. van Gool	M. Viergever	0 – 1
4. R. Montignies	J. van Apeldoorn	1 – 0
5. J. Guddat	F. Lommers	1 – 0
6. M. Nabuurs	R. Buisman	1 – 0
7. J. Everaars	J. Selier	0 – 1
8. J. Nabuurs	P. van Amerongen	1 – 0

Henk van Gool